

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXIV. évf. 3. szám • 2025. szeptember

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk.” (Zsolt 46,2)

Isten az oltalmunk

Az „oltalom” szó a Biblia eredeti nyelvén menedéket, rejtekhelyet jelent. A zsoltár világában az oltalom egy várfal, egy erős szikla, ahová az üldözött menekülhet. Ez a kép ma is beszédes: mindannyiunknak szüksége van a biztonságra. Gyermekkorban ezt a szülők jelentik, felnőttként pedig a munkánk, otthonunk, anyagi biztonságunk.

De bármilyen erősnek látszanak is ezek a menedékek, előbb-utóbb kiderül, hogy mind törékeny. Isten azonban olyan oltalom, aki soha nem rendül meg. Nála nem fenyeget veszély, hogy várfala leomlik, vagy rejtekhelye kiderül. Ő a biztos menedék, ahová a hívő mindig odafuthat – imádságban, igéjében, gyülekezeti közösségben.

Az oltalom passzív biztonságot ad – de Isten ennél többet ígér: Ő az „erősségünk” is. Ez azt jelenti, hogy nemcsak megvéd, hanem erőt is ad a küzdelmekhez. A hívő ember nem menekülő, hanem harcoló ember: harcol a kétség ellen, a kísértések ellen, a bűnnel szemben. De ehhez a saját erőnk kevés. Az evangélikus hitvallás lényege, hogy Isten ereje Krisztusban jelenik meg számunkra. Az Ő halála és feltámadása a mi erősségünk, mert benne győzött le minden ellenséget: a bűnt, a halált és az ördög hatalmát. Amikor gyengék vagyunk, akkor mutatkozik meg leginkább Isten ereje rajtunk.

A 46. Zsoltár teljes egészében arról szól, hogy Isten jelenléte miatt nem kell félnünk, még akkor sem, ha „megindulna a föld” és „a hegyek a tenger közepébe omlának”. Ez a költői kép azt fejezi ki: a legbiztosabbnak hitt dolgok is összeomolhatnak, de Isten hűsége változatlan.

Ma, amikor háborúkról hallunk, amikor gazdasági válságok fenyegetnek, amikor nehézségek árnyékolják be az életünket, különösen fontos újra és újra kimondani: Isten a mi oltalmunk és erősségünk. Ez nem menekülés a valóság elől, hanem éppen a valóságra adott legőszintébb válasz. Ez az igevers egyben figyelmeztet: ne keressünk hamis oltalmakat a világban! Sem vagy, sem hatalom, sem emberi kapcsolatok nem adhatnak végső biztonságot. Másrészt pedig vigasztal: van igazi oltalmunk és erősségünk Istenben, aki Krisztusban lehajolt hozzánk, és szövetséget kötött velünk.

Képzeljünk el egy kisgyermeket, aki éjszaka felriad a viharra. A mennydörgés és villámlás félelmetes. Mit tesz a gyermek? Odszalad szüleihez, és belesimul az édesanya vagy édesapa karjaiba. A vihar ugyan nem szűnik meg attól, hogy a gyermek odabújik, de a félelem elmúlik, mert biztonságban érzi magát. Ilyen a mi helyzetünk is Istennel. A viharok nem tűnnek el az életünkből, a problémák nem szűnnek meg azonnal. De ha Ő a mi oltalmunk, akkor a félelem elnémul, mert tudjuk: erősebb minden viharnál.

Ezért ma is bátorítás számunkra: bátran fussunk Isten oltalmába! Ne szégyelljük gyengeségeinket, ne akarjunk mindent saját erőből megoldani! Hiszen Ő maga ígéri: *„Elég neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”* (2Kor 12,9)

Amikor a világ bizonytalanságai összezavarnak, amikor a szívünk fél, amikor a bűn terhe nyomaszt, akkor is bátran mondhatjuk: *„Isten a mi oltalmunk és erősségünk!”* Ámen.

▪ Kocsár-Kozma Anett lelkész

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI DÖNTÉSEKRŐL

A Presbitérium 2025. július 7-én tartott ülésén:

Megválasztotta Zsarnai Krisztiánt – dr. Kovács László Attila igazgató lelkész nyugdíjba vonulása után 2025. július 15-től 3 évre – igazgató lelkésznek.

A Presbitérium 2025. augusztus 21-én tartott ülésén:

- ❖ Döntést hozott a lelkészválasztás módjáról.
- ❖ Döntött Babicz Gyöngyi Lelkészjelölő Bizottságba történő megválasztásáról.
- ❖ Döntött Horváth-Hegyi Áron Lelkészjelölő Bizottságba történő megválasztásáról.
- ❖ Döntött Martinovszky István Lelkészjelölő Bizottságba történő megválasztásáról.
- ❖ Elfogadta a helyettesítő lelkészi díjlevelet.
- ❖ Elfogadta a parókus lelkészi díjlevelet.
- ❖ Döntött Kocsár-Kozma Anett lelkész helyettesítő lelkészként való kiküldésének kérelmezéséről.
- ❖ Döntött Horváth-Hegyi Áron parókus lelkész kiküldésének kérelmezéséről – fél állásban – a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolába.
- ❖ Jóváhagyta az Evangélikus Egyházközség területén hitoktatói feladatot ellátó személyek létszámának bővítését 2 fővel.
- ❖ Tájékoztatást hallgatott meg az Egyházközség anyagi helyzetéről.
- ❖ Döntött a Borbányai Evangélikus Gyülekezet imaház kiemelt beruházási pályázatának benyújtásáról.
- ❖ Tájékoztatást hallgatott meg a gyülekezetben bankkártyás fizetési lehetőségről, melyet a közeljövőben tervezünk bevezetni.

A Presbitérium 2025. szeptember 10-én tartott ülésén:

Elfogadta a Lelkészjelölő Bizottság egyhangú ajánlása alapján a parókus lelkészi állás betöltésére tett javaslatot, Kocsár-Kozma Anett lelkész parókus lelkészi meghívására.

▪ *Zsarnai Krisztián*
igazgató lelkész

▪ *Veczánné Repka Jolán*
egyházközségi felügyelő

KONFIRMÁCIÓI ISTENTISZTELET A NAGYTEMPLOMBAN

A konfirmációi istentisztelet gyülekezetünkben június utolsó vasárnapján, 29-én volt 34 konfirmandus, családtagjaik, felkészítő lelkészeik, a körzetek felügyelői, és a gyülekezet egész közössége részvételével. Az ünnepi ruhába öltözött ifjak bevonulását orgonaszó kísérte, majd a gyülekezettel együtt zengett evangélikus himnuszunk: „Erős vár a mi Istenünk.”

Zsarnai Krisztián esperes a hét igéivel köszöntötte az ünneplő gyülekezetet: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek...” (Mt 11,28), valamint „Szeretlek, Uram, erősségem, kösziklám, várom és megmentőm!” (Zsolt 18, 2)

A hirdetések és a gyülekezeti ének után köszöntések következtek:

Elsőként Mikó Sándorné, a III-as körzet felügyelője szólt a konfirmandusokhoz a fiatalok nyelvén, a korosztályukról szóló verssel kezdve:

Temérdek semmiség van tizenéves lelkemben:
időrabló mobiltelefon, zajos, furcsa Carbonfools dalok,
Taszkén a Star Warsból viaskodik bennem Frodóval a Gyűrűk urából,
hajtok egy új V-bucksra, a legújabb gaming cuccra...
De mindez csak temérdek semmiség,
szívemet üresen hagyják el, ha idejük lejár,
mert szívem csak az Úristenre vár. /Anoli/

Köszöntő beszédében szólt a konfirmációnak a felnőtté válás folyamatában betöltött óriási jelentőségéről, ami egyrészt megvalósítja a Krisztus Jézustól kapott tanítványi feladatot, az evangélium hirdetését, elfogadását, másrészt pedig a keresztyén felnőtté válás ünnepe. Utalt arra, hogy a természeti népeknél is vannak avatási szertartások a felnőtté válásra, nálunk ez a konfirmálás folyamata.

„Mit is jelent a keresztyén felnőtté válás? Választó és választható hittársainkká váltok a mai naptól gyülekezetünkben ti is. Mindig az Úristen Szentlelkére hagyatkozva döntsetek! Másrészt vége a gyermeki könnyedségnek életetek sok-sok területén:

- a, Nem füllenthetsz apának és anyának lazán ezentúl bármiről, bűnödnek számít eztán.
- b, Nem nyúlhatod le rendszeresen ezentúl a tesód kedvenc csuklópántját a tudta nélkül ..., bűn.
- c, Nincs többé telefonhasználat a templomban, csúnya szavak talán még álmodban sem, mert már ismered a Tízparancsolatot, követned kell, és így tovább...

Ezek azonban nem csupán megszorítások. Ezek által válhatsz szabadabbá, szerethetővé - szeretővé Isten és emberek előtt, tehát kiegyensúlyozott, néha boldog emberré.”

Külön fordult az „alfa generációs” fiatalokhoz: „A tízen éveitekben az ember két legfontosabb dolga:

- egyrészt a tanulás. Soha ne halogass! Elég minden napnak a maga baja, feladata, munkája, de azt tedd meg! A Kairosz = rendelt idő apró részleteit vedd komolyan!
- másrészt a szerelem. Ne siess elé, az Úristen tudja, mikor kerülj sorra. Ha bizonytalan vagy, hogy ő-e az igazi, egyszerű megoldást javaslok:

Ha nemcsak egymás mellé csapódtatok a neten vagy egy Azahriah koncerten, hanem vágysz arra, hogy együtt menjetek el vásárnaponként Istentiszteletre, és ő ugyanígy. érez. Szeretnétek felvállalni egymást Isten és Fia előtt is.”

Felügyelő asszony köszöntötte a jubiláló idős konfirmandusokat is: „Hálás vagyok az Úristennek, hogy az évtizedekkel ezelőtt tett fogadalmuk kitart még ma is. Önök egyházközségünk közikái. Isten erősítse mindnyájukat ezen az úton jó egészségben továbbra is.” Köszöntőjét az evangélikus Albert Schweitzer egyik mondásával zárta, és felhívta a jelenlévők figyelmét a „Kiválasztottak” című sorozat 5. évadjának figyelemmel kísérésére szombat délutánonként a Duna TV-n, valamint az Agapé című műsor adásaira.

Ezt követően a jubiláló konfirmandusok nevében a 75 évvel ezelőtt konfirmált, most 89 éves Csengeri Andrásné köszöntése hangzott el: „Isten iránti hálával mondok köszönetet, hogy 75 évvel ezelőtt nagytiszteletű Endreffy Zoltán lelkész úr vezetésével a körzetünkben 117

konfirmandus társammal együtt tehettem fogadalmat, és először részesülhettem az Úrvacsora szentségében. Megtelt akkor Nagytemplomunk az egyházközség összesen több mint 400 konfirmandusával. Hálatelt szívvel mondok köszönetet hitbuzgó őseink munkájáért, akik élve a Türeلمي rendelet adta lehetőséggel – vállalva az anyagi áldozatot és a fizikai munkát – megépítették ezt a hatalmas, szép Istenházát. Külön isteni kegyelemnek köszönhetem, hogy súlyos és hosszú betegségből felépülve itt lehetek és megélhetem, hogy unokáim a Kossuth Gimnáziumban érettségiztek, a dédunokáim pedig a szemben lévő evangélikus iskolába járnak. Szeretném kérni egyházközségünk tagjait, hogy tekintsék lelki otthonuknak a Nagytemplomot, ahol Istennek hálát lehet adni és kérni segítségét, amit mindenkor megad. Ámen. Ámen. Ámen.”

Az V-ös körzet ifjúsága egy énekkel köszöntötte a most konfirmáló, új gyülekezeti tagokat, mely ének Isten megtapasztalt hűségéről és jóságáról szólt.

A konfirmandusok nevében az I-es körzetből Kocsis Emma köszönte meg a szülők, keresztszülők, lelkészek megbocsátó és gondoskodó szeretetét, és a gyülekezet hordozó imádságát.

„Dícsértessék Uram, örökké szent neved, / hogy ez ideiglen gondomat viselted” (61. ének) Ezzel, a gyülekezetünk által kedvelt Transcius énekkel együtt magasztaltuk minden testi-lelki jóért szerető Istenünket.

Kocsár-Kozma Anett iskolalelkész végezte az oltári szolgálatot a 18. Zsoltárból kiemelt versek olvasásával. Énekkel készültünk az igehirdetésre: „Jézus Krisztus itt vagyunk, Te szent igéd hallására”. (274. ének)

Dr. Kovács László Attila igazgatólelkész igehirdetésének alapigéje Ézs 55,1-5 volt. Ézsaiás próféta szavai 2500 évvel ezelőtt hangzottak el, amikor a babiloni fogság reménytelen körülményei között volt a választott nép, súlyos romlásban, teljes kilátástalanságban. Isten a próféta által mégis reményteljes jövőt ígér népének. Jézus szavaira emlékeztetnek a „Jöjjetek, vegyetek és egyetek” „kenyeret és bort” kifejezések, melyek az úrvacsorában is szerepelnek. Jézus így kínált vizet a szomjazóknak: „*Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!*” (Jn 7,37) „*Aki hisz én bennem, ... annak belsejéből élő víznek folyamai ömlenek.*” (Jn 7,38)

Döbbenetesen aktuálisak ennek az igének az üzenetei mai korunkra nézve is. Felhívja a figyelmet a felénk érkező nagyon sok értéktelen kínálatra. Tele van világunk rengeteg reklámmal és

kínálattal: ezotéria, horoszkóp, természetgyógyászat, keleti vallások, szerencsejátékok stb. Természetesen mindegyik azt is reklámozza, hogy az övé a legjobb, nála van a boldog élet kulcsa. Ebben a piaci kavalkádban versenyez az egyház is, és kínálja az evangéliumot, Isten életető igéjét.

Van-e esély arra, hogy rákattanjanak az emberek arra, amit mi kínálunk? Hiszen a reklámaparral, a média hatalmával nem tudjuk felvenni a versenyt. Jól van ez így, mert ugyancsak Ézsaiás próféta úgy mutatja be az Úr szolgáját, mint aki szelíd és szabadító, aki *„nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.”* (Ézs 42,2) A prófétán keresztül maga Isten beszél a népéhez: *„Minek adnátok pénzt azért, ami nem kenyér?” „Figyeljete rám, jöjjetek hozzám!” „Hallgassatok rám, és élni fogtok!”* (Ézs 55,2-3) Kínálja a próféta a „jó ételt”, melyet kenyérhez és tejhez hasonlít. Ezek táplálnak, növekedést, fejlődést, életet biztosítanak. Isten ígéje az életet adó eledel a lélek számára. Ezért olvassuk a Bibliát, ezért járunk istentiszteletre, ezért kínálja Isten népe sokak számára az Ő igéjét.

Titeket, konfirmandusokat is küld másokhoz, hogy kínáljátok ti is a kegyelem igéjét. „Először lépek oltárodhoz” csendült fel az igehirdetés után a jól ismert konfirmációi imádság, melyben énekelve hangzik el a gyermekek ajkán mindaz, ami szívüket most betölti; a gyülekezet válasza pedig a bátorítás az új úton való elinduláshoz: „Indulj el, Jézusunk kis nyája, / Ne félj, veled megyünk sokan... (300. ének 1-2. versszaka)

A konfirmandusok hitvallását és konfirmációi vallástételét követte a Szentlélek segítségül hívása a „Jövel Szentlélek Úristen” kezdetű gyülekezeti énekben, és a lelkész imádságában is.

Ezen a szép ünnepi Istentiszteleten gyülekezetünk három körzetének 34 konfirmandusa vehette magához élete első úrvacsoráját, miután az előző napokban számot adtak arról, hogy megismerték egyházunk tanítását. Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész készítette fel az I-es körzethez tartozó fiatalokat, Horváth-Hegyi Áron lelkész a III-as, Zsarnai Krisztián esperes pedig az V-ös körzet konfirmandusait, és ők áldották meg személyes igével is a „szent oltárnak számolyára” térdeplő, konfirmáló gyermekeiket.

Az úrvacsorával való élésre hívás és biztatás után a lelkészek közösen énekelt megerősítő áldása, a Confirma hangzott el: „Erősítsd meg, Istenünk, amit cselekedtél értünk, és ne hagyd el népedet, kezeid alkotását! ...”

A gyülekezet a konfirmandusokkal együtt a 308. sz. ének 1-2. versét énekelve készült az úrvacsora vételére: „Készítsd magad, kedves lélek, / hit legyen szent ékességed...” A gyónás és úrvacsora oltári szolgálatát Horváth-Hegyi Áron és Zsarnai Krisztián lelkészek végezték, az úrvacsora kiszolgáltatásához csatlakozott dr. Kovács László Attila és Kocsár-Kozma Anett lelkész is.

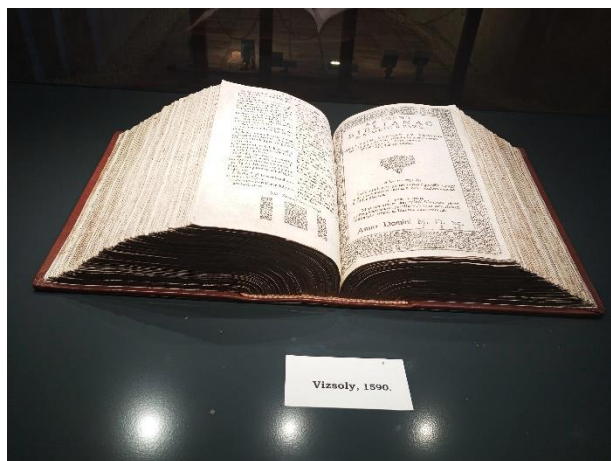
Először a konfirmadusok vették magukhoz a szent jegyeket lelkészeiktől, majd a jubilánsok. A gyülekezet mozgó úrvacsoraosztásban részesült. Boldogan zenghetett a befejező hálaének:

„Mily nagy az Úr kegyelmessége, van-e ember, kit meg nem hat?
Van-e szív, mely mindent feledve, az Istennek hálát nem ad?
Ó jer, Őt áldja minden lélek, ki minket mindig szeretett!
Én Őt imádom, míg csak élek, Néki mondok dicséretet.”

■ Bálint Éva presbiter

KONFIRMANDUS KIRÁNDULÁS

Április 26-án a Hajdú-Szabolcsi Evangélikus Egyházmegye kirándulást szervezett az egyházközségek konfirmandusainak. Az autóbusz megtelt a fiatalokkal, akik izgatottan várták az utazást. A körzetünkben ismertük egymást, de a többi körzet fiataljait nem ismertük. Persze induláskor kiderült, hogy azért akad még ismerős, de ez a nap jó volt az ismerkedésre is. A kísérőink között volt Zsarnai Krisztián esperes úr, és Horváth-Hegyi Áron lelkész úr.

Az első megálló Gönc volt, ahol megnéztük a Károli Gáspár Múzeum Biblia kiállítását. A kiállító termekben meg tudtuk nézni a Bibliát több fordításban, és műtárgyakat is a korábbi korokból. Volt több interaktív megjelenítés is, ami segítette a Szentírás minél hatékonyabb megismerését. Ezt követően átmentünk a kertben lévő kistemplomba, ahol egyházi dalokat énekeltünk gitárkísérettel.

Második megálló Vizsoly volt, ahol megismertük az eredeti könyvnyomtatás folyamatát és történetét.

Mindenkinek alkalma nyílt arra, hogy elkészítse a Biblia első lapját az eredeti nyomtatási folyamat szerint. Ezt követően megnéztük az Árpád-kori Műemlék Templom védett freskóit, valamint az 1590-ben Vizsolyban nyomtatott teljes magyar nyelvű Vizsolyi Biblia első kiadású példányát.

Útban haza meglátogattuk Boldogkőváralján a várat. A nap folyamán tapasztaltuk az időjárás változatosságát, itt főleg éreztük mekkora szél fújt.

Mindenki nagyon örült ennek a lehetőségnek. Köszönjük a lelkészeknek, hogy közösen eltölthettünk egy emlékezetes tavaszi napot, melyen ismereteink is bővültek.

▪ *Fotó: Kocsis Helga*

▪ *Kocsis Emma konfirmandus*

KONFIS-IFIS TÁBOR MANDABOKORBAN

Idén június 22–27. között került megrendezésre a mandabokori frissen konfirmáltak és az ifisek közös tábora, a már hagyománnyá vált „Konfi-ifi” alkalom. A hatnapos együttlét során nemcsak közösségünk erősödött, hanem lelkileg is gazdagodtunk, miközben játékos, vidám és mélyen elgondolkodtató programokon vettünk részt.

A tábort vasárnap egy ünnepi istentisztelettel nyitottuk meg, ahol a család szerepe került középpontba. A prédikációban a férj, a feleség és a gyermekek bibliai szerepéről hallhattunk, arról, hogyan épül fel egy szeretetteljes, istenfélő család. Az istentisztelet után közös ebéd következett, ahol sok nevetés és jóízű beszélgetések töltötték meg az asztalokat. Az étkezés befejeztével a szülők elbúcsúztak gyermekeiktől, akik izgatottan várták a tábor további eseményeit.

A második napot reggeli tornával és tánccal indítottuk – amit a további napokon is folytattunk –, hogy jókedvvel és lendülettel kezdjük a napot. A hétfői témánk az „Apám és én” volt. A Biblia tanításai alapján megértettük, hogy az édesapák nemcsak a család vezetői, hanem példaképek

is, akiknek szeretete, fegyelme és jelenléte formálja életünket. Beszélgettünk arról, hogyan mutassunk tiszteletet és hálát, még akkor is, ha kapcsolatunk nem mindig tökéletes. A személyes történetek és közös elmélkedések mély nyomot hagytak bennünk.

A harmadik napon az „Anyum és én” témakör került előtérbe, amely sokak számára a hét legérzelmesebb napja volt. Az édesanyák szerepe különösen mély és sokrétű: ők azok, akik gondoskodnak, szeretnek, támogatnak – sokszor csendben, háttérben, mégis nélkülözhetetlenül. A beszélgetések során felszínre kerültek érzések, emlékek, és sokan megosztották saját történeteiket is. A nap tanítása arra hívott bennünket, hogy értékeljük és tiszteljük az anyai szeretetet, és ne felejtsük el kimutatni a hálánkat.

A negyedik nap témája a „Tesóm és én”, amely sokak számára összefonódott a „Barátom és én” gondolkörrel – hiszen nem mindenki él testvérrel, viszont vannak olyan barátságok, amelyek szorosabbak, mint a vér szerinti kötelékek. Mégis próbáltunk jobban a testvér szerepére összpontosítani, hiszen a testvéri kapcsolat különleges: egyszerre lehet szeretetteljes és kihívásokkal teli, de mindig tanít bennünket türelemre, elfogadásra és hűségre.

Az ötödik napon a „Barátom és én” témakört jártuk körül, ahol az igaz barátság és a mérgező kapcsolatok közötti különbségekről beszélgettünk. Fontos volt felismerni, hogy nem minden kapcsolat építő jellegű, és hogy az őszinte, támogató barátságok milyen nagy hatással lehetnek az életünkre. A játékos feladatok és kreatív foglalkozások segítettek abban, hogy mélyebben megértsük ezeknek a kapcsolatoknak a jelentőségét, és hogy tudatosabban alakítsuk ki baráti köreinket. A nap végére sokan új szemszögből tekintettek saját kapcsolataikra, és megerősödött bennük a vágy, hogy értékes, őszinte barátságokat ápoljanak.

Összességében a „Konfi-ifi” tábor idén is maradandó élményeket adott. Remekül szórakoztunk, lelkiileg gazdagodtunk, új barátokat szereztünk, és olyan emlékekkel tértünk haza, amelyek sokáig velünk maradnak. Köszönjük mindenkinek, aki részt vett, szervezett, támogatót – és különösen azoknak, akik megosztották szívük egy darabját velünk.

▪ *Markovics Lea ifjúsági tag*

BESZÁMOLÓ A FINNORSZÁGI ÚTRÓL

Július 10–19. között gyülekezetünk fiatalokból álló csoportja kapott lehetőséget arra, hogy a finnországi kajaani-i testvérgyülekezetünknel képviselje egyházunkat. A különleges találkozón tizenhat fő vett részt: tizenkét fiatal, három kísérő, Horváth-Hegyi Áron lelkész, ifjúsági vezetőként Nagy Máté feleségével, Zsanettel, valamint kislányuk, Eszterke. Vendéglátóink ugyancsak tizenkét, hasonló korosztályú finn fiatal és négy felnőtt vezető voltak: Jyri, Heimo, Sara és Heli. Ez nagyban segítette, hogy a két közösség hamar megtalálja a közös hangot.

A tábor helyszíne a Kajaani városától 15 kilométerre lévő Joutenlampi gyülekezeti táborhely volt, amely hamisítatlan finn környezetet biztosított: fenyőerdőkkel körülvett tópart, szauna és tágas, nyugodt tér. Minden este lehetőségünk volt a tóban fürdeni és a szaunát kipróbálni. Míg eleinte a magyar fiataloknak szokatlan volt ez a fajta esti ritmus, rövid idő alatt mindenki megszerette és lelkesen vett részt benne. A hosszú nappalok is különleges élményt adtak. Finnország északi fekvéséből adódóan ekkoriban szinte alig volt sötét, az éjszakák olyan világosak voltak, mint nálunk egy júliusi este kilenc óra tájékán. Ez lehetővé tette a késői programokat is: tókerülő túra, tábortüzes együttlétek.

A mindennapok rendjét jól átgondolt és pontosan szervezett program adta. Naponta négyszer ültünk közös asztalhoz: reggeli, ebéd, vacsora és a késő esti étkezés (evening snack) alkalmával. A napokat rövid lelki programok keretezték: áhítatok, imádságok, énekek, imaséta. Különösen emlékezetes volt a vasárnapi istentisztelet Kajaani evangélikus templomában, ahol Horváth-Hegyi Áron hirdette az igét, a fiatalok pedig énekszolgálatral kapcsolódtak be.

Mindemellett sok idő jutott közösségépítésre is: az ismerkedős játékok és csoportmunkák során – utóbbi előadására a gyülekezetben, a búcsúesten került sor. Ezek a tevékenységek nemcsak szórakoztatóak voltak, hanem segítettek abban is, hogy közelebbről megismerjük egymás mindennapjait, gondolkodását és kultúráját. A finn és magyar fiatalok között hamar barátságok szövődtek, és egyre bátrabban használták az angol nyelvet is a kommunikációhoz.

A program része volt több kirándulás is. Ellátogattunk Kajaani városába, ahol megismertük a helyi templomot és a gyülekezeti központot, majd egy délutánt a város felfedezésével töltöttünk. A Paltaniemi ősi, háromszáz éves evangélikus fatemplom különleges hangulata mély benyomást tett ránk. Vuokatti környékén hegyeket másztunk, Sotkamóban pedig a szabadtéri homokos strandra mentünk. Az időjárás mindvégig csodálatos volt, eső- és szélmentes, napsütéses – az itthoni nyárnak kicsit enyhített változata.

Hazautazásunk előtt még Helsinkiben is eltöltöttünk egy napot. A főváros nyüzsgése és lüktetése erős kontrasztban állt a kajaani tábor békés, természetközeli világával. Heimo, az egyik finn vezető elkísért bennünket, és segített a városnézésben. Ez az élmény is sokat adott a csapatnak, hiszen bepillantást nyerhettünk Finnország másik arcába, a nagyvárosi környezetbe is.

Az egész út során megtapasztalhattuk a finnek ránk figyelő vendégszeretetét és figyelmességét. A programok szervezettsége, a lelki tartalom mélysége, a közös játékok és beszélgetések mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy fiataljaink igazi közösséggé váljanak. Új barátságok születtek, és sokan úgy éreztük, mintha egy ideiglenes nagy család részévé váltunk volna.

Reménységgel tekintünk a jövőbe, hiszen 2026-ban a finn fiatalok érkeznek Nyíregyházára. A mostani találkozás mély nyomot hagyott bennünk, és hálás szívvel köszönjük Istennek, hogy

részesei lehettünk ennek az élménynek. Biztosak vagyunk abban, hogy a kialakult kapcsolatok hosszú távon is gyümölcsözőek lesznek, és hogy a közös hit és barátság tovább erősíti a gyülekezeteink közötti testvéri köteléket.

■ Horváth-Hegyi Áron lelkes

A résztvevő gyerekek szájából:

„Szerintem nagyon jó volt, hogy ott lehettünk Finnországban, nagyon élveztük. Nagyon szép volt a hely, ahol voltunk, sokat fürödhettünk a tóban és szaunázhattunk is. Köszönjük ezt a lehetőséget, és hogy megismerhettük jobban a finneket – egy nagyon jó élmény volt az út és az ottlét.” (Gyureskó Szabolcs)

„Szerintem az egész Finnországban töltött idő egy felejthetetlen és élménydús bő egy hét volt, nagyon élveztük, sok élményt szereztünk, és a hitben is jobban megerősödhattunk a finnekkel együtt. Nagyon köszönjük az Egyháznak, és azt, hogy megismerhettük jobban a finneket, és hogy sok jó programban részt vehettünk. Örülök, hogy ez egy egyházi ifjúsági hét volt, és remélem, hogy még visszajuthatok Finnországba.” (Gyureskó Dóra)

„Kajaani egy csodálatos hely, ahol az utunk nagy részét töltöttük. Itt ismerkedtünk meg egy csapat finn fiatalal, akikkel közösen élhettük át a hit és a közösség erejét. Ez az út egy életre szóló élmény marad.” (Pristyák Panna)

„A finnországi utazás során nemcsak új embereket ismerhettünk meg, hanem együtt átélhettük a hitben levő megerősödést is. Izgalmas volt új dolgokat kipróbálni, felfedezni a finn kultúrát és elmerülni a természet szépségében. Összességében a finnországi élmény nemcsak gazdagította a kultúrával és hittel való kapcsolatunkat, hanem mélyebb betekintést nyújtott a finn életbe, és felejthetetlen emlékekkel tértünk haza.” (Horváth-Hegyi Lea)

V. KÖRZETI GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS

Július 5-én gyülekezetünk kis csapata kirándulást szervezett a Zempléni Tájvédelmi Körzet egyik kimagasló hegyormán fekvő Regéci Várba. A festői környezetben lévő 1300 körül épült, majd I. Lipót császár 1686-ban kiadott rendelete értelmében lerombolt erődítmény helyreállítása az 1990-es évek végén indult meg. A hajdanán szebb napokat is megélt vár felújítása szépen halad, és már a fele eredeti pompájában ékeskedik.

21 fős kiránduló csapatunk az előre megbeszéltek szerint a Luther téren az Evangélikus Gyülekezeti Ház előtt gyülekezett. A napi ige meghallgatása és közös imádság után nekiindultunk a túrának. A kb. egyórás, autóval megtett út után a várhegy lábánál parkoltunk, majd egy rövid gyalogtúrával érkeztünk a bejárathoz. Közben vidám beszélgetéssel, ismerkedéssel közelebb kerültek egymáshoz a gyülekezetünk tagjai, családjai.

A vár bejárata előtti ajándékbolt teraszán a gyermekek jóízűen elfogyasztottak 1-1 jégkrémet. A várat körbejártuk, megismerkedtünk a történetével, a hajdan itt zajló élettel. Sokat fotóztunk, gyönyörködtünk az Őrtoronyból a Zempléni-hegység vonulataiban. Kifelé jövet az erőd lábánál összegyűltünk, ahol egy csoportképet készítettünk. Így mindenki meg tudja őrizni az emlékeit a szívében, fotógyűjteményében.

Éhesen érkeztünk Újhutára, a Barátok Panzió éttermébe, ahol közösen fogyasztottuk el az ebédet. Az előre lefoglalt különteremben is egy közösségben tudtunk felszabadultan eltölteni egy kis időt. Ebéd után az étterem parkolója mellett lévő újhutai Csorgó Kútnál feltöltöttük az ásványvíz készleteinket. Mindenkinek jól esett az Isten által teremtettermészetes forrásvíz hűsítő íze.

Ezek után Krisztiánnak egy remek ötlete támadt, hogy látogassunk el a közelben lévő Flórika forráshoz. A hegyi úton autóval néhány perc alatt oda is értünk. Sajnos az elmúlt évek aszályos időszakainak hatásai itt is láthatóak voltak. Az egykor csodásan csörgedező patakot kiszáradt állapotban találtuk. De környezete, a medre, a táj szépsége még így is lenyűgöző látványt nyújtott.

A hazaút során megálltunk a nyírteleki Florida Kézműves Fagyfaltozónál, ahol a nagy melegben mindenkinek jól esett egy hűsítő fagyfalt. Ezzel zárta közösségünk ezt a felejthetetlen napot.

Köszönjük mindenkinek a csodás napot, melyről családdal útban hazafelé, másnap, és még azóta is sokat beszélgetünk. Krisztián a másnapi istentiszteleten is belefoglalta az igehirdetésbe a kirándulást, mely újra megtöltötte szeretettel a szívünket. Reméljük, hogy a Jó Isten segítségével még nagyon sok ilyen csoportos kiránduláson tudunk részt venni sokadmagunkkal. Az ilyen összejövetelek alkalmával ismerhetjük meg egymást mélyebben, kovácsolódhatunk össze egy nagy, Jézus Krisztusban hívő családdá, gyülekezetté.

■ *Simkóné Kapin Ágnes gyülekezeti tag*

DR. KOVÁCS LÁSZLÓ ATTILA IGAZGATÓ LELKÉSZ ÜNNEPÉLYES BÚCSÚZTATÁSA

Július 20-án délelőtt rendhagyó ünnepi hálaadó istentisztelet keretében búcsúztatta el a 17 évi lelkési szolgálat után nyugállományba vonuló igazgató lelkészét, dr. Kovács László Attilát gyülekezetünk vezetősége, lelkészei, tisztségviselői és a nyíregyházi evangélikus egyházközség gyülekezete.

Az ünnepélyes alkalom a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye esperesének és felügyelőjének, az egyházközség nyugállományú és szolgálatban lévő lelkészeinek, az egyházközségi felügyelő, a körzeti felügyelők, valamint a presbiterek bevonulásával vette kezdetét. A bevonulást követően felcsendült csodálatosan szép evangélikus himnuszunk, az „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű énekünk, amit az énekkarral együtt az egész ünneplő közösség lelkesen, teli torokból zengett.

A liturgusi szolgálatot végző Zsarnai Krisztián esperes bevezetőjében elmondta, hogy az utóbbi években szinte minden évre jutott egy-egy búcsúvétel nyugállományba vonulás miatt: elsőként 20 éves nyíregyházi szolgálat után Adámi László lelkipásztorunktól, szolgatársunktól, majd – 43 évnyi gyülekezetünkben végzett szolgálatát követően – Sztankó Gyöngyi lelkésznőtől kellett elköszönnie gyülekezetünknek. Most dr. Kovács László Attila igazgató lelkészünk 17 évi nyíregyházi szolgálatáért adunk hálát, s bár egyházi törvényeink szerint 67. életévét betöltve az aktív lelkési szolgálatát befejezte, helyettesítő lelkési kirendeléssel az elkövetkező hónapokban még számíthatunk a munkájára.

Az ünnepi istentisztelet menetének ismertetése és a hirdetések felolvasása után az oltár előtti szolgálatot Adámi László és Horváth-Hegyi Áron lelkészek végezték, majd a főének (EÉ. 467.) után dr. Kovács László Attila igehirdetése következett. Lukács evangéliumának 5. fejezetéből az 1-11-ig tartó igeszakasz volt az igehirdetés alapigéje, a csodálatos halfogás története, melynek kapcsán igazgató lelkész úr röviden visszautalt 43 éves szolgálati idejének főbb állomásaira, és a felülről kapott talentumokkal elért eredményeire, személyes megtapasztalásaira:

„Amikor felidézem emlékeimben eddigi lelkési szolgálatom 43 esztendejét, Isten iránti hála tölti el a szívemet. Két év aradi, majd 24 év kolozsvári szolgálat után 17 évvel ezelőtt érkeztem Nyíregyházára. Hálás vagyok azért, hogy befogadtatok engem, hogy ebben a szép templomban hirdethettem az evangéliumot, s hogy a kistemplomi közösségben az igehirdetésre odafigyelő közösséget kaptam, tapasztaltam meg. Sok visszajelzést kaptam tőletek, ami azt igazolta, hogy figyeltetek arra, amit mondok. Nem minden lelkésznek adatik meg ez az áldás, nagyon köszönöm!

A csodálatos halfogás kapcsán az a kérdés fogalmazódott meg bennem, vajon hány lelket sikerült megmentenem, azaz „kihalásznom” Jézus Krisztus számára, mert ez a legfontosabb fokmérője a lelkési szolgálatnak. Néhány testvéremről tudom, hogy segítettem nekik Krisztushoz közelebb kerülni, és hálás vagyok értük Istennek. Remélem, rajtuk kívül még sokan vannak, akiket igehirdetéseimmel megérintettem, és hitükben megerősödve reménykedhetnek az üdvösségben, csak én nem tudom megnevezni őket. De ez nem is baj, hiszen igazi csoda az, amikor valaki hitre jut és megtér Krisztushoz. Ezt a csodát nincs hatalmamban „szavatolni” és irányítani, ez Isten ajándéka!”

Igehirdetésében utalt az istentisztelet elején felolvasott levélbeli igére: „*Kegyelemből van üdvösségetek, hit által, és ez nem tőletek van, Isten ajándéka ez.*” (Ef 2,8) Vagy ahogyan az

Ágostai Hitvallásunkban megfogalmazta a reformátor: „Isten azért rendelte az evangélium hirdetésének szolgálatát, hogy erre a hitre, a megigazító, üdvözítő hitre eljussunk. Mert az ígén és a szentségeken, mint közvetítő eszközökön keresztül kapjuk a Szentlélek ajándékát. Ő támaszt hitet, ahol, és amikor Istennek tetszik, azokban, akik hallgatják az evangéliumot, azt tudniillik, hogy Isten nem érdemeink miatt, hanem a Krisztusért igaznak fogadja el azokat, akik hiszik, hogy Krisztusért kegyelmet nyertek.”

„Mindezt nagyszerűen szemlélteti a mai alapigénkben hallott történet. Péter a hit engedelmességével cselekedett, és csoda történt, igazi csoda! Jézus Isten, felette áll a teremtet világnak. Ezt ismerte fel Péter, rádöbben Jézus isteni szentségére, hatalmára, és meglátja bűnös emberi mivoltát. Péter és tanítványtársainak elhívása rávilágít arra, hogy az evangélium ügyét csak teljes szívből szabad szolgálni! Követni Jézust nemcsak azt jelenti, hogy hirdetem az evangéliumot, de azt meg is kell élnem, akként kell cselekednem mindenben. Ehhez adjon erőt mindannyiunknak a Szentháromság Isten! Ámen.”

Az igehirdetést követően az énekkar gyönyörű énekszolgálatát követte, amire teljes titokban, „meglepetésként” készültek az énekkar tagjai Jávori Pál kántor vezetésével és felkészítésével, méltóan megköszönve karnagyuknak a 17 éves karvezetői szolgálatát.

Ezután köszöntések következtek: Veczánné Repka Jolán, egyházközségünk felügyelő asszonya nagy szeretettel és tisztelettel köszöntötte volt elnöktársát az egész gyülekezet, és benne a maga nevében is. 14. éve dolgoznak együtt, és ez idő alatt sok kihívással, nehézséggel kellett szembenézniük (felújítások, pandémia). Személyében egy nagyon szerény, alázatos, de határozott embert ismert meg, aki mindig a békességre törekedett.

Példaértékű számára a hite és az a bölcsesség és az a megfontoltság, amivel elnöktársa a különböző helyzeteket kezelte. Hálával fordult az Úrhoz, megköszönve az együtt töltött éveket, és örömét fejezte ki a helyettes lelkeszi kirendelése, a további közös munka miatt. Ézsaiás Könyvéből ezzel az igével köszöntötte és kívánt sok áldást további életére, szolgálatára és családjára: „*Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged.*” (Ézs 43,2) Végül átadta a gyülekezet ajándékát.

Veresné Kása Anita az egyházközség gazdasági vezetőjeként megköszönte igazgató úrnak azt a mérhetetlen támogatást és legfőképpen azt a bizalmat, amit folyamatosan megkapott tőle a gazdasági élet terén, és kiegészítő ajándékként átadta az egyházközség teljes Presbitériumának, a lelkesztársaknak, a gyerekórák szolgálattevőknek és a Lelkeszi Hivatal dolgozóinak közös ajándékát, szeretetük és hálájuk kifejezésül.

Pampuch Zoltán főigazgató az evangélikus iskola és óvoda részéről fejezte ki háláját és köszönetét az elmúlt együtt töltött évekért. Olyan embert ismerhettek meg igazgató lelkes úrnak, akinek nagyon fontos evangélikus egyházunk, és annak szeretete, ami kihatott az

iskolánkra és az óvodánkra való odafigyelésre is. Nagyon sok munkáját élvezhette az intézményük, amiért nagyon hálásak, és nagyon szépen köszönik!

Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményegység vezető szeretete és tisztelete jeléül felolvasott egy versrészletet Varga Gyöngyi: Az élők földjén című verséből, és köszönetet mondott azért, hogy mindig az óvoda mellett állt jóban-rosszban, imádságban hordozta a gyermekek, a családok és a dolgozók életét, javaslataival, gondolataival mindig a szeretetet és a bölcsességet képviselte. Áldásokat kért életére, és kérte, hogy ne szakadjon el továbbra sem az óvodától.

Az egyházmegye elnöksége képviselőjében Zsarnai Krisztián esperes mondott köszönetet dr. Kovács László Attilának és kedves feleségének, Erzsébetnek, felidézve az első találkozásukat, s azt, hogy több mint 30 megszólított lelkész közül egyedül ők fogadták el a gyülekezet meghívását, és nem kis áldozatot hozva hagytak ott

egy beágyazott életet, szolgálatot, s jöttek két kicsiny gyermekkel ide. Akkor egy nagyon nehéz, zilált időszakban érkeztek, és Istennek legyen hála érte, hogy rajtuk keresztül Isten a békességet munkálta a szívükben és a gyülekezetben egyaránt. Azóta 17 év telt el, a gyerekek megnöttek. Köszönetet mondott nekik is, de elsősorban az Úrnak, hogy idevezette őket. Két igével köszöntötte szolgatársát: „Maga az Úr vonul majd előtted, ő maga lesz veled. Nem hagy cserben téged, és nem hagy el, ne félj hát és ne rettegj!” (5Móz 31,8) Szolgálók jönnek és mennek, de az a reménységünk, hogy ennek a gyülekezetnek az életében is a Mindenható Isten jár elől, nem hagy cserben, ezért nem kell félnünk, és rajtad keresztül is Isten mindig vigasztalt, erősített és bátorított, s ezért hálásak lehetünk az Úrnak! A másik ige János evangéliumában olvasható: „Ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” (Jn 12,26b) Nekünk az a drága ígéretünk van, hogy aki Jézus Krisztust szolgálja, azt megbecsüli az Atya. Lehet, hogy nem néz semmibe a világ, de ez ne érdekeljen, az Atya megbecsül, és talán ez a legdrágább ígéret!

Megköszönte Veczán László egyházmegyei felügyelővel, elnöktársával együtt, hogy szolgálatukkal az egyházmegyét is gazdagították, s átadták igazgató lelkész úrnak az igehirdetéseiből összeállított kötetet, és az egyházmegye ajándékát. Egyben hálásan megköszönték Joó Zoltánnának az igehirdetések anyanyelvi lektorálását, Horváth-Hegyi Áronnak pedig a kötet összeállításában és szerkesztésében végzett munkáját.

Jávori Pál kántor az énekkar nevében jelképes ajándékot adott át karvezetőjüknek, hiszen az igazi ajándék az, hogy vele dolgozhattak, zenélhettek, és megköszönték az énekkari szolgálatát.

Az úrvacsoravétel menetének ismertetése után a 308. számú ének 1-2. versszaka hangzott el: „Készítsd magad, kedves lélek, / Hit legyen szent ékességed.”, mely után az úrvacsora liturgiáját esperes úr és felesége végezte. A szent jegyek kiosztásában dr. Kovács László Attila, Sztankó Gyöngyi és Adámi László nyugalmazott szolgatársak közösen vettek részt. A befejező oltári szolgálatot Kocsár-Kozma Anett és Sztankó Gyöngyi lelkészek végezték. A záró imádságban

könyörögtek búcsúzó lelkészünkért, Kovács László Attiláért és szeretteiért, hálát adtak Istennek eddigi szolgálataért. Köszönetet mondtak a hirdetett igéért, a lelkipásztori gondoskodásért, a közösség építéséért, sokféle munkájáért és önzetlen szeretetéért. Urunk áldását kérték, tegye gyümölcsözővé közöttünk eddig elvégzett szolgálatát. Békességet, örömet és jó egészséget kértek számára életének új fejezetében, és az egész gyülekezet velük együtt könyörgött mindezért: „Urunk, hallgass meg minket!” Így legyen! Ámen.

A bensőséges, szeretetteljes légkörben megtartott hálaadó istentisztelet szeretetvendégséggel zárult a Gyülekezeti Házban, ahová mindazok meghívást kaptak, akikkel igazgató lelkész úr hosszú időn keresztül személyes, közeli munkakapcsolatban volt: lelkésztársak, felügyelők, az I-es körzet presbiterei, képviselőtestületi tagjai, intézményvezetők és a Hivatal dolgozói, szolgálattevői.

A Hírmondó szerkesztősége is háláját és köszönetét fejezi ki a gyülekezeti újság összeállításához és megjelentetéséhez nyújtott folyamatos, példaértékű segítségéért. Soli Deo Gloria!

▪ Márk Borbála jegyző

NYÁRI TÁBOR ROZSRÉTSZŐLŐBEN

Június 30. és július 4. között tartottuk meg a gyerekek számára a nyári tábor Rozsrétszőlőben. A táborvezetői feladatokat a körzet lelkésze, Kocsár-Kozma Anett látta el. Az ő munkáját többen segítették, fiatalok, gyülekezeti tagok. A tábor célja a hitélet gyakorlása volt nyáron is, annak elmélyítése, és a kicsik bevezetése Isten csodálatos világába. A táborba a 4 - 16 év közötti gyerekeket, fiatalokat vártuk. Ez széles életkor ebben a szakaszban, de mindenki fontos gyülekezetünknek, és a legjobb nevelés a példamutatás. A nagyobbak példáját követik a kicsik is. A tábor programját ennek megfelelően állítottuk össze. Minden napnak megvolt a maga igéje, és a nap felelőse.

Hétfőn a „Jézus, a jó pásztor” volt a téma, Kocsár Kozma Anett lelkésznő vezetésével. A napi program vezérfonalát az ének, az áhítat, és az ige tanulása képezte. (Minden nap bekerült a napi ige a táborfüzetbe.) Ezt egészítette ki a napi háromszori étkezés, a sok játék, kézműves foglalkozás (báránkyás ceruzatartó készítése), állatsimogatás egy közeli farmon.

A keddi nap programjának Szócs Edit tanárnő volt a felelőse, melynek témája „Jézus a feltámadás és az élet” volt. A kiegészítő programok közül a legérdekesebbnek a kicsiket és nagyokat egyaránt megmozgató játék, a délutáni sorverseny bizonyult.

Szerdán „Jézus az élet kenyere” volt a nap témája, felelőse Hódi Lászlóné. A napi programot (éneklés, áhítat, igetanulás) az tette egyedivé, hogy közösen elkészítettük az „élet kenyerét”. Délután játék, kézműves foglalkozás zárta a napot.

Csütörtökön „Jézus a világ világossága” volt a téma, Melichné Szugyiczki Edit vezetésével. A napi programot ezen a napon a gyertyakészítés, a délutáni játékos vízi csata és a batikolás egészítette ki.

Pénteken „Jézus az út, az igazság, az élet” témáját dolgoztuk fel Breznyiczki Gabriella segítségével. Az éneklés, áhítat, igetanulás mellett ugráló vár, sportversenyek, lufi-figurák készítése, meglepetés vattacukor szerepelt a nap programjában, és sor került az ünnepélyes táborzárásra is. A tábor zárását értékelés, oklevelek átadása, és meglepetés ajándékok átvétele kísérte.

Összességében az a célunk, hogy a gyerekek játékosan közeledjenek az Úr felé, a fiatalokban erősítsük Isten szeretetét, a kicsikben pedig plántáljuk el az ige magvait, megvalósult. Minden tábori napnak, s ezen túl az egyes feladat típusoknak is volt felelőse. A gyerekeket reggel 7 órától fogadtuk, ezzel segítve a dolgozó szülőket. Tartalmas napi programot biztosítottunk a gyermekek számára. A kis táborlakók a táborzáráson kórusban kiabálták, hogy jövőre is jönnek!

A megszervezett hét a nevelési célját betöltötte, fontos esemény a gyülekezetünk megtartásában, és reményeink szerint a szerény növekedésében is.

■ Kovács Gyula másodfelügyelő

SAVAK NÉLKÜLI KÖNYV – TÁBOR VARGABOKORBAN

Létezik-e olyan könyv, amelyben egyetlen szó vagy betű sem található, mégis a világ legszebb történetét mondja el? Bizony, létezik a szavak nélküli könyv, amely színeivel tárja elénk az evangéliumot.

2025. június 30. és július 4. között a vargabokri Immánuel imaház adta az egyik helyszínét a gyülekezet gyermektáborának. 43 kisgyermekkel gyűltünk az ige köré napról napra. Az arany oldal kapcsán arról beszéltünk, hogy Isten hatalmas és jó. A fekete arra emlékeztetett minket, hogy mindenki baj van: a bűneink elválasztanak minket Istentől. A piros a vér színe, ez eszünkbe juttatta, milyen nagy a mi megváltásunk ára: Jézus önmagát adta értünk a Golgotán. Ő a mi Szabadítónk! A fehér elmondta nekünk, hogy hit által, kegyelemből lehet üdvösségünk. A zöld pedig arra figyelmeztetett, hogy a keresztény élet nem áll meg a megtérésnél. Folyamatosan növekednünk kell a hitben, mert ez Isten akarata az Ő dicsőségére!

Az ige tanulmányozása mellett énekeltünk, sokat játszottunk az udvaron, kirándultunk, gyógynövényeket gyűjtöttünk, lovaskocsikáztunk, pizzát sütöttünk és kézműveskedtünk.

Hálát adunk az Úrnak, hogy szólt a szava, és megérintette a gyermekek szívét, hogy oltalmazott bennünket, és csodálatos, napfényes tábori idővel ajándékozott meg. Minden egyes nap megtapasztaltuk szeretetének jelenlétét!

Köszönjük a természetbeni adományokat és a szolgálók állhatatos fáradozását! Legyen áldottá a mag, melyet elvethettünk!

„Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint.” (1Kor 15,3-4)

■ Hajagos-Tóth Katalin gyerekmunkás

MANDABOKORI NAPKÖZIS TÁBOR

A mandabokori nyári tábor szervezési és tervezési munkálataihoz a megszokott nagy lelkesedéssel és körültekintéssel kezdtünk hozzá már az év elején. Célunk az volt, hogy minél színvonalasabb, izgalmasabb, és továbbra is igei és gyermekközpontú tábor lehessen az idei tábor is. A gondos szervezésnek köszönhetően a táborba érkezőket változatos, színes és élménydús programok várták a nyár közepén, amelyben az egészséges életmód népszerűsítése is helyet kapott.

A várva várt táborunk július 14-én indult, és 5 napig fogadta a táborozni vágyókat. A létszámkeret az elmúlt évekhez hasonlóan hamar betelt. Összesen 98 gyermeket fogadtunk óvodás és kisiskolás korcsoportból. A táborvezetők és a segítők nagy örömmel

kezdték meg az idei szolgálatot is. Sokan saját szabadidejüket és szabadságukat áldozták fel ennek az alkalomnak a sikeres lebonyolításáért.

A tábori napok reggeli tornával indultak, melyek néptánc jellegűek voltak. Ez nagyon érdekes volt a gyerekek számára, hiszen jó hangulatban ismerkedtek meg a néptáncolás alaplépéseivel. A tornát ráadásul népi énekekkel tették még vidámabbá a torna szervezői. A reggeli mozgást a nagyszerű kincskeresés követte, melyet az imaház füves területén bonyolítottunk le.

A napjaink fő gerincét az igei alkalmak jelentették, ahol Jézus gyógyításaira és tanításaira fókuszáltunk. A gyerekeknek az emberi testről és annak működéséről – az igei tanítást megalapozva – Manda doktor gyermeki nyelven, báb formában mesélt. Manda doktort a tábor végére nagyon megszerették a kis táborozók, gyakran kérdésekkel is fordultak hozzá. A bibliai történethez mindig kapcsoltunk aranymondásokat és gyermekénekeket. A tanítási alkalmakat kézműves foglalkozások követték, melyek szorosan kapcsolódtak az aznap tanultakhoz, így a gyerekek még jobban elmélyíthették a hallottakat.

A tábor programjai között szerepelt még az elmaradhatatlan lovas kocsikázás, ügyességi és szabadidős játékok, amelyek kiválóan alkalmasak voltak arra, hogy a gyerekek között szoros barátságok szövődjenek. Kialakításra került és egész héten várta a gyerekeket az olvasó és

egészség kuckó, és a népszerű színező sarok is. A csillám tetoválás és hajfonás a kislányok körében aratott osztatlanul nagy sikert.

Egész héten nagy hangsúlyt fektettünk az egészséges életmódra, így volt egészség délután is, ahol előadást hallhattak a gyerekek az egészséges ételekről, zöldségekről és gyümölcsökről, amelyeket utána jóízűen meg is kóstolhattak. A kóstolás után egészségmegőrző plakátokat terveztek és készítettek a nagyobb táborozók. A délutáni programok között helyet kapott még a táncház, ahol moldvai táncokkal ismerkedtünk meg. Az egyik délután még a rendőrség is ellátogatott hozzánk. A nagyobbak kiselőadást hallhattak a bűnmegelőzésről, és még egy izgalmas ujjlenyomat vételt is kipróbálhattak. Ezen idő alatt a legkisebbek a biztonságos közlekedésről szerezhettek gyakorlati tapasztalatokat. Pénteken – mint minden évben – táborzárót tartottunk, ahol a gyermekek lelki tarisznáját tovább töltöttük az azon a héten megtanult gyermekénekekkel és aranymondásokkal.

Táborunkat számos pozitív és dicsérő szülői visszajelzéssel, és nem utolsósorban Isten gazdag áldásával zártuk.

▪ *Bellus Szilvia hittantanár*

GYEREKKLUBOK - A NYÁR LEHETŐSÉGEI

Ha nem lenne elég a hétköznapi izgalma, szervezzünk gyerekklubot! Ez is lehetne a mottója az évek óta folyó missziós munkának, ami Kertészné Ági néni vezetésével idén is megvalósulhatott. Mitől izgalmas? Hát az ilyen kérdésektől, mint ezek: Lesz segítő munkatárs? Ha lesz, honnan jön, és hol fog aludni? Enni? Eljutnak a meghívók? Jönnek a gyerekek? Meddig bírja apa hétszemélyes kocsija? Átjut-e az eső a borbányai fenyők alatt? Megijednek-e a kicsik őseink nomád toalettjében a pókoktól? Örömmel jönnek? És a legfontosabb: Eljut az üzenet a szívükig?

Idén három helyszínen tarthattunk 5 Napos Klubot: Borbányán, Nagycserkeszen és Vargabokorban. Mindenütt a Szavak Nélküli Könyv oldalait és Samuelito mexikói történetét vettük, akinek ez a könyvecske – a Biblia igazságainak rövid összefoglalása – megváltoztatta az életét, hiszen így ismerte meg a Krisztusban hozzánk lehajló Istent,

akinek ő is annyira fontos volt, hogy Szabadítót adott érte. Ez ránk is érvényes! Összesen 70 gyereket értünk el ezzel az örömhírrrel.

A kérdéseinket csodálatosan megválaszolta Isten: lettek segítőik – a gyülekezetből Melichné Edit, Nagycserkeszen Lukács Máté András lelkész, vendégként pedig Farkas Ábel és felesége, Dóri. Volt hol aludniuk, és kaptak enni is. A meghívók eljutottak – még Vargabokorba is Veres Noémi segítségével. Jöttek a gyerekek, sokan nagyon nehéz sorsból. Kibírta a kocsit, sőt Nagycserkeszen a lelkész úr és a gondnok úr is hozta a messze lakó gyerekeket. Nem volt nagy az eső, nem ijedtek meg a pókoktól. Örömmel jöttek...

Egy kérdés megmaradt. Egy nap majd erre is meglesz a válasz. Hiszem.

▪ *Adámi Márta hittanár*

RENDSZERES HETI ALKALMAK A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

Bibliaóra: hétfő 10.00, kedd 16.30.

Reggeli áhítat: szerda 8 óra, csütörtök 8 óra.

FIFA (Fiatal Felnőttek Alkalma): kedd 18 óra.

Konfirmációi felkészítés: csütörtök 14.30 (Horváth-Hegyi Áron), péntek 15.00 (Kocsár-Kozma Anett, igény szerint Rozsréten), péntek 15.00 (Zsarnai Krisztián).

Kisifi (12 évnél fiatalabbaknak): péntek 16:30.

Ifjúsági óra (12 éves kortól): péntek 18 óra.

KONFIRMÁCIÓI TÁJÉKOZTATÁS

A gyülekezet Elnöksége a lelkipásztorokkal együtt a konfirmációi felkészítéssel kapcsolatban az alábbi döntést hozta:

A 2025/2026-os tanévben a konfirmációi oktatás éves felkészítését megváltoztatta. Novemberben kezdődnek a felkészítések és egészen a tanév végéig tartanak. Az iskolai tanév végén konfirmációi táborot szervezünk a fiataloknak, majd a nyár befejeztével az új tanévben, szeptembertől folytatjuk a felkészítést. A konfirmációi vizsga 2026 októberében a körzetekben lesz, a konfirmációi istentisztelet pedig az Evangélikus Nagytemplomban. Bízunk abban, hogy ez a változ(tat)ás segíti a fiatalok gyülekezetbe és ifjúságába történő beépülését.

▪ *Zsarnai Krisztián igazgató lelkész*

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: *„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”*

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Német Maja Lili, Szabó Levente, Orosz Lenke Kinga, Lipták Ádin, Holecskó György, Jávör Máté, Bereczki Dalma, Ádám Valentina, Jámbrik Gergely, Kresztyankó Anna, Varga Dorka, Varga Emma, Pazár Amira, Pazár Alíz, Oláh Chloe Rose, Angelika Lau, Patricia Lau, Evelin Lau, Horváth Dion Miklós, Vámos Vince, Havel Marcell István, Makács Emma, Garaj László, Garaj Ádám, Juhász Csenge Holli, Villás Teodóra

Halálozások: *„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”*

Laczkószky József (88), Garai Pálné Garai Erzsébet (89), Hibján Istvánné Tóth Ildikó Margit (69), Jánószki Mihályné Garai Ilona (83), Pápai István (92), Már földi Andrásné Kósa Ilona Pirooska (81), Fazekas István (78), Grexa József (84), Sztankó Pál (89), Török János (61), Kocsár Gáborné Bihari Blanka (70), Boros Zoltánné Závodny Mária (88), Holik János (83), Moravszki Istvánné Hrivnyák Margit Mária (71), Pampuch József (76), Drenyószki Mihály János (74), Nagy József (78), Dugasz Józsefné Oláh Ilona (80), Tomasovszki Pálné Magera Julianna (82), Balla József (82), Gincsa Andrásné Kovács Katalin (84), Kiss Julianna (69), Barzó Károlyné Varga Erzsébet (79), Orosz Jánosné Csordás Erzsébet (68)

Házasságkötések: Kósa Attila és Gerák Lídia, Niklas Gilles és Smid Erika, Lovász Gergő és Benicsák Patricia Eszter, Szendrey Benjamin és Kiss Brigitta, dr. Farkas Péter és Gyimesi Emese, Kocsis Szabolcs és Barzó Eszter, Borvív Attila és Soós Tamara Alexandra

Konfirmandusok névsora körzetenként:

I. körzet: Balog Mária, Csató-Csernák Zsóka, Csík Amanda Vanda, Csík Natália Nóra, Gerda Balázs, Kocsis Emma, Kocsis Helga, Kovács Nóra Sára, Mező Anna, Pór Kamilla, Pótor Eszter

III. körzet: Gyöngyi Bence, Gyurcsán Szofi, Hadobás Nimród Balázs, Leskó Zsombor, Pócsik Loretta, Rázsonyi Kristóf, Rázsonyi Nikolett, Sztruhár Lia, Szuchánszki Zsanett

V. körzet: Benkó Vanda, Bodnár Barbara, Dankó Barnabás, Ferenc Remig József, Hajdu Benjámin, Hibján Livia Evelin, Ilku Bence, Jasku Zsófia, Kovács Kata Kincső, Magyar Mira Tünde, Mátyás Benjámin, Nagyváti Maja, Szabó Marcell Flórián, Tóth Jázmin

▪*Összeállította: Horváth Csabáné*

SZEPTEMBER HAVI ELŐZETES

❖ **Szeptember 21-én**, vasárnap 18 órakor **Zenés áhítat** lesz a Nagytemplomban Ella István orgonaművész szolgálatával.

OKTÓBER HAVI ELŐZETES

❖ **Október 2-án**, csütörtökön 18 órakor a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola dísztermében **bemutakoznak a püspökjelöltek**. Szeretettel várunk minden érdeklődőt, hogy megismerhessék egyházkerületünk 6 püspökjelöltjét, akik fórumbeszélgetés keretében ismertetik programjukat és kérdéseket lehet hozzájuk intézni.

❖ **Október 5-én**, vasárnap a 10 órakor kezdődő istentiszteletet követően **lelkészválasztói közgyűlés** lesz a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomban, melyen Kocsár-Kozma Anett parókuslelkész-jelöltet kívánjuk megválasztani 3. parókus lelkésznek. Ezen a vasárnapon összgylekezeti istentisztelet lesz, ezért **nem tartunk a körzetekben istentiszteleteket**.

❖ **Október 16-án**, csütörtökön 17 órától kerül sor a februárban elmaradt **háaspárok alkalmának** megtartására a Gyülekezeti Házban.

❖ **Október 25-én**, szombaton 9 órától **Gyülekezeti csendesnap** lesz a Nagytemplomban és a Gyülekezeti házban. Gáncs Aladárra emlékezünk. Az alkalmat közös ebédrel zárjuk.

❖ **Október 26-án**, vasárnap 10 órától **összgylekezeti istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban a templom felszentelésének 239. évfordulója alkalmából. Igét hirdet Gáncs Péter nyugalmazott evangélikus püspök.

❖ **Október 26-án**, vasárnap este 18 órától ünnepi **Zenés áhítat** lesz a Gáncs Aladár Evangélikus Kórus és Kamarakórus közreműködésével, valamint dr. Kovács László Attila és Jávari Pál orgonaszolgálatával.

❖ **Október 31-én**, pénteken 18.30 órai kezdettel **reformációi ünnepi istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban közösen a református testvérekkel. Gyülekezés 17.30-tól a belvárosi református templom előtt, ahonnan fáklyákkal és zsoltárokat énekelve vonulunk át a Nagytemplomba.

NOVEMBER HAVI ELŐZETES

❖ **November 2-án**, vasárnap 8:30-kor Szalay Tamás - korábbi lelkésze az egyházközségnek - szolgál a **Kálmánházi Evangélikus Templom felszentelésének 83. évfordulóján**.

❖ **November 7-én**, pénteken **konfirmációi szülői értekezletet** tartunk a Lelkeszi Hivatalban: Kocsár-Kozma Anett lelkész 15 órától, Zsarnai Krisztián igazgató lelkész 16:30-tól, Horváth-Hegyi Áron lelkész 16 órától.

❖ **November 12-14. között Ifjúsági - és konfirmandus hétvége** lesz Piliscsabán.

❖ **November 24-28. között** (hétfőtől-péntekig) **ádventi sorozat** lesz 17:30-tól a Mandabokori Evangélikus Gyülekezetben.

DECEMBER HAVI ELŐZETES

❖ **December 1-5. között** (hétfőtől-péntekig) **ádventi sorozat** lesz 17 órától a Gyülekezeti Házban.

❖ **December 6-án**, szombaton 9 órától **ádventi kézműves foglalkozás** lesz a **gyermeknek** a Gyülekezeti Házban.

❖ **December 13-án**, szombaton 16 órától **gyermekkarácsony** lesz a Mandabokori Gyülekezetben.

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanézhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangelikusGyulekezet és youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza).

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795 Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515
 Dr. Kovács László Attila: +36-20/824-3915 Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487
 Zsarnainé Urbán Nóra: +36-20/824-9308

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto:μισι.melich@gmail.com) email címen.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség
Lelkeszi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk
honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2025. december 19.

Lapzárta: 2025. december 8.

Szerkesztőbizottság: György Gizella, Joó Zoltánné, Márk Borbála, ifj. Nádasi Zoltán

Felelős szerkesztők: Veczánné Repka Jolán, Zsarnai Krisztián

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
 belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik háromhavonta. Készült: A Grafit Nyomdában 600 példányban.